

[Indenrigsministeren.]
gerne interessere mig for, at Landstinget, om det er det muligt, i kommende Aar forcerer sit Arbejde med denne Sag, saaledes at den kunde komme herover til Folketingets Overvejelse paa et tidligere Tidspunkt. Om jeg nu vil have større Held med disse mine Bestræbelser overfor Landstinget end min Kollega Finansministeren i Almindelighed har med sine Bestræbelser for her i Folketinget at faa Finansloven færdig paa et saadant Tidspunkt, at der dog kan blive nogen Tid for Landstinget til at se paa den, derom tør jeg ikke udtale mig, men vi har jo Lov til at haabe.

Christmas Møller: Den højtærede Indenrigsminister maa endelig ikke tro, at jeg kun kan vurdere egen Værdi, nej, jeg har en overordentlig Respekt for f. Eks. den højtærede Indenrigsministers Værdi, og jeg er ogsaa ganske klar over, at der er megen god Grund for den højtærede Minister til at tale om Landstinget, som han gør. Naar den højtærede Minister tænker tilbage paa de 10 Aar, han sad i Landstinget, saa sender han maaske ofte en vemodig Tanke tilbage til den Tid, da han kunde dirigere derovre; da blev der maaske dirigeret lidt mere, end man altid dirigerer som Minister. Derfor kan jeg udmærket godt forstaa, at den højtærede Indenrigsminister ofte sender en venlig Tanke over til Landstinget. Jeg har heller ikke kritiseret de enkelte Udvalgsmedlemmer i Landstinget, jeg har den største Respekt navnlig for de konservative Udvalgsmedlemmer og nærer ingen Tvivl om, at de har gjort Arbejdet særdeles grundigt.

Men det, jeg har villet fastslaa, er, at her bygger man sin Afstemning alene paa Landstingets Afstemning. Skønt der er en Grundlovsbestemmelse om, at man kan kun faa Indfødsret ifølge Lov, saa er det praktisk blevet saaledes, at det er Landstinget, der i Virkeligheden bestemmer det. Og dette kan efter mit Skøn da navnlig ikke af en demokratisk Minister sammenlignes med Finanslovens Behandling; med Hensyn til hvilken vi, Ministeren og jeg, sikkert kan være enige om, at Landstingets Opgave med Finansloven er kun at passe paa, at der ikke lovgives paa Finansloven. Den Opgave kan Landstinget særdeles vel løse paa kort Tid. Det har Landstinget vist, det har den højtærede Finansminister smertelige Erindringer om, og det har det socialdemokratiske Parti smertelige Erindringer om fra den Tid, det sad inde med Ministeriet. At sammenligne de to Ting lader sig efter mit Skøn aldeles ikke gøre.

Grundloven har den Bestemmelse, jeg nævnte, for at gøre det til noget stort og betydningsfuldt at faa dansk Indfødsret, og at man saa fra Folketingets Side udtaler, at man gerne vil have mere end et Døgn til at behandle Sagen i, kan vist ikke siges at være urimeligt. Det tror jeg, den højtærede Indenrigsminister i Virkeligheden er enig med mig i.

Holger Andersen: Jeg skal ikke blande mig i denne Debat om Landstingets Stilling, der er rejst af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved Behandlingen af dette Lovforslag. Men da den højtærede Indenrigsminister talte om det Arbejde, der med Hensyn til Lovforslaget gjordes i Landstinget, vil jeg gerne spørge ham, hvorfor man er kommet ind paa den Praksis at fremsætte dette Lovforslag saa sent. Før Krigen blev det fremsat i Begyndelsen af Oktober, og selv efter Verdenskrigen, paa et Tidspunkt, da Lovforslaget omfattede i hvert Fald en halv Gang saa mange Numre som nu, og paa et vist Tidspunkt op imod det dobbelte, tror jeg næsten, blev det fremsat i November Maaned. Nu bliver det fremsat i Januar Maaned. At det blev fremsat saa sent i Fjor, var forstaaeligt, for da havde der fundet Valg Sted, men jeg synes ikke, der foreligger nogen som helst Grund til at fremsætte det saa sent, som det nu bliver fremsat, og kunde den højtærede Indenrigsminister skynde paa dets Udarbejdelse i det Ministerium, der er ham underlagt, tror jeg, han vilde gøre en god Gerning.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ankede over, at Lovforslaget er blevet fremsat for sent, senere i Aar, end Tilfældet i Almindelighed har været. Jeg synes nu ikke, den Anke kan siges at være berettiget, thi om Lovforslaget bliver fremsat umiddelbart før Rigsdagens Juleferie, hvad der har været Tilfældet i adskillige Aar, eller paa den første Mødedag efter Juleferiens Afslutning, tror jeg med Hensyn til Arbejdet paa Forslaget betyder ganske det samme.

Det ærede Medlem spørger, hvorfor man nu først faar Lovforslaget frem omkring ved Aarsskiftet, medens man tidligere fik det fremsat i Oktober Maaned straks ved Rigsdagssamlingens Begyndelse. Forklaringen derpaa er den, at der i de senere Aar og endnu, til Trods for at der er foreløbet over 10 Aar siden Verdenskrigen, ved Behandlingen af disse Ansøgninger stadig opstaar nye Opgaver, Opgaver, som kræver Undersøgelse, Opgaver, som nødvendiggør,